

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعِبَادَ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ

قَالُوا سَلَامًا ﴿63﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبِدِيِّ

RAHMAN'A HAS KUL OLABİLMEK

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) bir gün ashabıyla sohbet ederken müminin sahip olması gereken güzel hasletleri veciz bir benzetmeyle şöyle dile getirdi: “**Mümin, bal arısına benzer. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer. Hep güzel şeyler üretir, hep iyiliklerin peşinden koşar. Hiçbir şeyi ne döker, ne kırar, ne de ifsat eder**”¹

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de mümin kullarından övgüyle söz eder. Onları gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, zihinlerin tahayyül edemediği ebedi nimetlerle müjdeler. Geliniz bugünkü hutbemizde Rahman'ın bu büyük müjdesine mazhar olan has kulların özelliklerine hep birlikte kulak verelim.

Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, **الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا** yeryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler. Asla kibirlenmezler, gururlanmazlar, üstünlük taslamazlar. Zira bilirler ki gerçek üstünlük, Allah'a karşı görev ve sorumluluk bilincine sahip olmaktan geçer. Gurura ve kibre kapılmak, insanlara üstünlük taslamak, kişiyi ancak Allah'ın rahmetinden, rızasından uzaklaştırır.

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

Rahman'ın has kulları, dünya ve âhiretlerine faydası olmayan boş söz, tavır ve tutumlardan kaçınırlar. Cahillerin, kendini bilmezlerin sataşmasına aldırış etmezler. “Selam” diyerek geçip giderler. Zira bilirler ki haddi aşmak, küstahlık ve hoyratlık etmek, mümince bir tavır ve tutum değildir. Mümine yakışan, ölçülü ve saygılı davranmaktır; basiretli ve ferasetli olmaktır; itidalden ayrılmamaktır. Onun bu konudaki hayat ölçüsü, Peygamberimiz (s.a.s)'in şu uyarısıdır: “**Mümin, insanları karalayan, lânet eden, kaba ve kötü sözlü, hayâsız birisi olamaz.**”²

Kıymetli Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, Allah'a gönülden teslim olanlardır. Bu teslimiyetin en belirgin tezahürü, gecenin sessizliğinde huşuyla kapandıkları secdelerdir. Onların imanlarına olan sadakatlerinin ifadesi, seherin bereketinde Allah'a ihlas ve samimiyetle arz ettikleri dua ve istiğfarlardır. Onlar, günah işlediklerinde gönülden

pişmanlıkla **رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ** “Ey Rabbimiz!

Bizden cehennem azabını uzaklaştır!” şeklinde yakanlardır.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ne cimridirler, ne de savurgandırlar. Onlar, tasarruf ve harcamalarında bu ikisi arasında dengeli bir yol takip ederler. Yüce Rabbimizin kendilerine nimet olarak vermiş olduğu sağlığı, vakti, serveti israf etmekten kaçınırlar. İman ederler ki, her nimetin bir gün hesabı sorulacaktır. Onlar, gerektiğinde Allah yolunda hiçbir fedakârlıktan da geri kalmazlar.

Aziz Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, her daim elif gibi dosdoğru olurlar. Sırat-ı müstakimden bir an olsun ayrılmazlar. Allah'tan başka hiçbir varlığa boyun eğmezler. Kulluğu sadece O'na özgü kılarlar. Zihinlerini, gönüllerini hiçbir faniye esir etmezler. Allah'ın haram kıldığı cana kıymazlar. Zinaya bulaşmazlar. İffet ve haysiyetlerine hâlel getirecek, insan onurunu zedeleyecek davranışlarda bulunmazlar.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَرُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا günahların en büyüklerinden olan yalancı şahitlikten kaçınırlar. Onlar, zihinlerini yersiz düşüncelerle kirletmezler. Dillerini yalan ve iftirayla zehirli bir ok haline getirmezler. Asılsız sözlere, olumsuz durumlara itibar etmezler. Zira bilirler ki bütün bunlar kötülüğün, fitne ve fesadın kaynağıdır; huzursuzluk ve çöküşün sebebidir. Mümine düşense her şartta hakkı savunmaktır. Her daim doğrunun yanında yer almaktır. Hakikatin tercümanı olmaktır.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler. Hayat kitabımız Kur'an'ı doğru bir şekilde anlamaya, en güzel biçimde yaşamaya çalışırlar. İçinde yaşadığımız kâinatı ve Allah'ın en mükemmel âyeti olan insanı tefekkür ederler. Hayata ve olaylara ibret nazarıyla bakarlar.

Kıymetli Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا “Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakımanlara önder eyle” diye dua ederler. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklardır. Orada hoş bir şekilde karşılanacaklar ve ebedi kalacaklardır. Orası ne güzel bir duraktır, ne güzel bir konaktır!³

Ne mutlu Rahmân'a has kul olabilenlere! Ne mutlu yaratılış gaye ve hikmetine uygun yaşayarak Allah'ın rızasını kazananlara! Ne mutlu yolu huzura çıkanlara! Ne mutlu fâni âlemi bâki bir kazanca dönüştürenlere!

¹ İbn Hanbel, II, 199.

² Tirmizî, Birr, 48; İbn Hanbel, I, 405.

³ Furkân, 25/63-76.